

Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας

Για την συνέλευση αντιπροσώπων που πραγματοποιήθηκε στις 28/12

Με προπηλακισμούς και βίαιη απομάκρυνση συνδικαλιστών από τη Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων του Εργατικού Κέντρου Πάτρας απαντάει η ΔΑΣ ΠΑΜΕ στην ταξική πρόταση αγώνα των Παρεμβάσεων για να κρύψει την ανυπαρξία απεργιακού σχεδίου κλιμάκωσης

Την Τετάρτη 28/12 πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας γενική συνέλευση των αντιπροσώπων με θέμα συζήτησης τις πολιτικές εξελίξεις, την αποτίμηση του προηγούμενου διαστήματος καθώς και την χάραξη σχεδιασμού για την νέα χρονιά. Ήδη από την εισήγηση του προέδρου φάνηκε πως, παρά τις αγωνιστικές διακηρύξεις της διοίκησης για τα πεπραγμένα του προηγούμενου διαστήματος, **δεν υπήρχε καμία συγκεκριμένη πρόταση πολιτικού σχεδιασμού για την συνέχιση των αγώνων, παρά μόνο αόριστες αναφορές σε κλιμάκωση με πανελλαδικές κινητοποιήσεις** κοκ. Σε συνέχεια της εισήγησης η ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, δια στόματος του οργανωτικού γραμματέα του ΕΚΠ, κατέθεσε πρόταση για νέα απεργία όποτε προχωρήσουν άλλες ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα (!), για να είναι έτοιμα από τώρα τα σωματεία του εργατικού κέντρου(!).

Μετά την εισήγηση της διοίκησης του ΕΚΠ και αρκετές τοποθετήσεις αντιπροσώπων, θέσαμε στην τοποθέτηση από την πλευρά μας [[δείτε εδώ](#)]ορισμένα ζητήματα για την κατάσταση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος, των σωματείων και τις σοβαρές ευθύνες που φέρουν οι δυνάμεις του αστικοποιημένου συνδικαλισμού (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ) για τον διαχρονικό εκφυλισμό που επέβαλαν στο συνδικαλιστικό κίνημα. Τονίσαμε πως η υπαρκτή τάση κλιμάκωσης των αγώνων της εργατικής τάξης που εκδηλώθηκε μέσα από την απεργία της 9ης Νοέμβρη, απαιτεί συστηματική δουλειά στους χώρους δουλειάς, μαχητικούς πολιτικούς στόχους πάλης, αγωνιστικό και ισότιμο συντονισμό σωματείων και εργατικών συλλογικοτήτων για να δημιουργηθούν συνθήκες «κινήματος από τα κάτω» με στόχο τη σύγκρουση και την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής που υπηρετεί. **Για**

αυτό το λόγο και καταθέσαμε πρόταση ψηφίσματος στην συνέλευση με βασικούς στόχους πάλης, αλλά και συγκεκριμένη πρόταση για νέα απεργία στις 26 Γενάρη και άλλες αγωνιστικές πρωτοβουλίες.

Στο κλείσιμο της συνεδρίασης η διοίκηση του ΕΚΠ δια στόματος του οργανωτικού γραμματέα, θέλοντας να απαντήσει στην πρόταση μας για νέα απεργία, προχώρησε σε χυδαία διαστρέβλωση των λεγόμενων μας κατηγορώντας μας πως καλούμε σε μέτωπο για να ξαναέρθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση(!). Το παραλήρημα συνεχίστηκε με χυδαίους χαρακτηρισμούς σε βάρος συνδικαλιστών και σωματείων όπως «είστε ανύπαρκτοι και ουρά της αναρχίας», «δεν θα μας πείτε εσείς για ταξική αναμέτρηση» κλπ., ενώ απέφυγε χαρακτηριστικά να απαντήσει στα πολιτικά ζητήματα, την κριτική και τον σχεδιασμό που θέσαμε. **Δεν είναι η πρώτη φορά που η ΔΑΣ και τα μέλη της διοίκησης επιλέγουν αυτό το τρόπο αντιπαράθεσης, πετώντας την μπάλα στην εξέδρα.**

Για πρώτη φορά, όμως, οι δυνάμεις της ΔΑΣ εντός του αμφιθεάτρου προχώρησαν σε γιουχαίσματα και βίαιη επίθεση προς την πλευρά μας, όταν διεκδικήσαμε να απαντήσουμε στις χυδαιότητες της διοίκησης. Η διοίκηση του ΕΚΠ όχι μόνο απαγόρευσε να πάρει το λόγο ο εκλεγμένος αντιπρόσωπος Χρήστος Κ., εκπρόσωπος του παραρτήματος Αχαΐας του Πανελλαδικού Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευσης για να απαντήσει στις κατηγορίες της διοίκησης, αλλά μέλη της ΔΑΣ τον έβγαλαν με τη βία έξω από την αίθουσα.

Την ίδια στιγμή εμπόδισαν την έξοδο σε συνδικαλιστή της παράταξής μας, ο οποίος όταν αντέδρασε άρχισαν συντονισμένα να τον προπηλακίζουν!!! Στην προσπάθεια των παρόντων μελών της παράταξής μας να τον υπερασπίσουμε (προστατέψουμε) οι δυνάμεις της ΔΑΣ απάντησαν με βίαιη επίθεση εναντίον των μελών της παράταξης μας και εξώθηση από τον χώρο της συνέλευσης, με τα μέλη της διοίκησης από την ΔΑΣ να επιβραβεύουν και να καθοδηγούν όλο αυτό που γινόταν. Στην συνέχεια η διοίκηση προχώρησε σε ψηφοφορία-παρωδία της εισήγησης και άρον-άρον έληξε την συνεδρίαση. **Με αυτό το τρόπο όχι μόνο απέφυγε να θέσει σε ψηφοφορία την πρόταση μας, αλλά έδειξε πραγματικά τι επιφυλάσσει το ΠΑΜΕ σε όποιον καταθέτει από ταξική σκοπιά άλλη πρόταση και δεν υποτάσσεται στην πολιτική του για απεργιακή αποκλιμάκωση και εκλογική αναμονή.**

Δεν ανεχόμαστε από τα «παιδιά του Τζαννετάκη», τους συναινούντες του «600ευρου» στην αστυνομία, αυτούς που ανέχονται όσους χτυπούν και καταστέλλουν τους αγώνες των εργατών και της νεολαίας, να διαστρεβλώνουν την συμβολή μας στο εργατικό κίνημα, να

λοιδορούν την αταλάντευτή πάλη μας απέναντι σε οποιαδήποτε κυβέρνηση στρέφεται ενάντια στην εργατική τάξη και στην νεολαία.

Το εργατικό κίνημα γενικά και στην πόλη μας έχει ανάγκη από πραγματική αγωνιστική ανατρεπτική κατεύθυνση και όχι από αυτάρεσκες επιδοκimasίες αυτοεπιβεβαίωσης όπως κάνει η διοίκηση του ΕΚΠ που συνεχίζει να βαυκαλίζεται για την κατάσταση που βρίσκεται το Εργατικό Κέντρο επί των ημερών της. **Με τις ευλογίες τους, έσυραν στα δικαστήρια με ασφαλιστικά μέτρα την απερχόμενη διοίκηση του ΣΙΕΛ**, λίγες μόνο μέρες πριν την ομόφωνα αποφασισμένη (και από τα μέλη της ΔΑΣ) εκλογοαπολογιστική συνέλευση, παγώνοντας τη δράση του σωματείου με στόχο να αλλοιώσουν την προετοιμασία της εκλογικής διαδικασίας. Ενώ, ταυτόχρονα, δείχνουν μεγάλη προθυμία να δίνουν το βήμα στον Εμπορικό Σύλλογο ή στον Σύλλογο Καταστηματαρχών Εστίασης και Αναψυχής στις απεργιακές συγκεντρώσεις αλλά αρνούνται πεισματικά να δώσουν την δυνατότητα σε εκπροσώπους σωματείων να απαντήσουν στην αισχρή κριτική και στη λασπολογία. Με αυτή τους την στάση έχουν συμβάλλει στη εικόνα εκφυλισμού και μετατροπής των σωματείων σε εκλογικούς μηχανισμούς, που τα καθιστούν ανήμπορα να αποτελέσουν σημείο αναφοράς και αντεπίθεσης για τους εργαζομένους.

Σε μια περίοδο που κυβέρνηση – ΕΕ – κεφάλαιο οξύνουν με τόσο βίαιο τρόπο την επίθεση στην εργατική τάξη και στα λαϊκά στρώματα πρέπει να απαντήσουμε:

- Με ποιο αγωνιστικό σχέδιο και ποιο πολιτικό περιεχόμενο και στόχους μπορεί το εργατικό κίνημα για γίνει ο ρυθμιστής των πολιτικών εξελίξεων ;
- Πώς το εργατικό κίνημα θα έχει την πρωτοκαθεδρία και θα ανοίξει την αγωνιστική διέξοδο σπάζοντας τις κοινοβουλευτικές αναμονές και αυταπάτες και την αναμονή επίδοξων σωτήρων για να αλλάξει τη ζωή του;

Η απάντηση για εμάς βρίσκεται στην **κλιμάκωση του αγώνα** της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων για την ανατροπή τους και συνολικά της πολιτικής που εκφράζουν αλλά και όποιου επίδοξου διαχειριστή αυτής της πολιτικής. **Για να βγει το εργατικό κίνημα στην αντεπίθεση για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, συλλογικές συμβάσεις εργασίας που θα θίγει τα κέρδη του κεφαλαίου.** Για να γίνει αυτό είναι αναγκαία η εδώ και τώρα η **ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος** που θα έχει ως κύτταρά του τα πρωτοβάθμια εργατικά σωματεία.

Στην συνέλευση των αντιπροσώπων του ΕΚΠ φάνηκε με τον χειρότερο τρόπο πως οι

δυνάμεις του ΠΑΜΕ όχι μόνο δεν θέλουν να συμβάλλουν σε μία τέτοια κατεύθυνση – **είναι χαρακτηριστική η πρότασή τους για προκήρυξη απεργίας αν και όποτε αυτή αποφασιστεί από την ηγεσία των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - αλλά δεν επιδιώκουν καν την ανοιχτή και σε βάθος συζήτηση για το εργατικό κίνημα με τρόπο που να μπορεί να προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα.** Για αυτό επιτίθενται με κάθε τρόπο σε άλλες αγωνιστικές αντιλήψεις και σχέδια που τίθενται στο εργατικό κίνημα με στόχο την διάλυση τους, επιμένοντας στη λογική ο «σκοπός αγιάζει τα μέσα», πράγμα που φάνηκε με τον πιο χυδαίο τρόπο στην συνέλευση των αντιπροσώπων του ΕΚΠ.

Τα μέλη των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων το επόμενο διάστημα **θα δώσουμε τα μέγιστα των δυνάμεων τους σε κάθε χώρο δουλειάς, σωματείο και δομή του κινήματος για την ανασυγκρότηση συνολικά, πολιτικά και οργανωτικά, του εργατικού κινήματος πάντα επιδιώκοντας τον ανοιχτό πολιτικό διάλογο και την κοινή δράση με άλλες αγωνιστικές και ταξικές δυνάμεις.** Κόντρα στην λογική των οργανωτικών «επιλύσεων» των διαφωνιών που αυτή την στιγμή το μόνο που έχουν να κάνουν είναι να ρίχνουν «νερό στον μύλο» της πολιτικής της κυβέρνησης και της αστικής τάξης που θέλει να διαλύσει το εργατικό κίνημα μία και καλή. Σε αυτή την πορεία απευθύνουμε κάλεσμα σε κάθε αγωνιστική δύναμη, σωματείο, εργαζόμενο-η να πορευτούμε από κοινού. **Σε αυτό το δρόμο και στην αποτελεσματικότητα για την ίδια τη ζωή των εργαζόμενων θα κριθεί τελικά η κάθε πολιτική δύναμη.**